

קיצור הדף היומי

יום חמישי, ד' בשבט תשפ"ב מגילה • כה

האומר איני עובר בצבועין - אף בלכנים לא יעבור.
בסנדל איני עובר - אף יחף לא יעבור.
העושה תפלתו עגולה - סכנה ואין בה מצוה.
נתנה על מצחו או על פס ידו - הר"ז דרך המינות.
ציפה זהב, ונתנה על בית אונקלי שלו - הר"ז דרך החיצונים.

**איני עובר בצבועין - חיישינן שמא מינות נזרקה בו.
תפלתו עגולה - כאגוז, ואין ראיה להלמ"מ שתפילין מרובעות.**

כה: האומר יברכך טובים - הרי זו דרך המינות.
על קן צפור יגיעו רחמך, ועל טוב יזכר שמך, מודים מודים משתקין אותו.
המכנה בעריות - משתקין אותו.
האומר: 'ומזרעך לא תתן להעביר למולך' - שיוולד בן גוי אם ישא נכריה
- משתקין אותו בניזיפה.

**על קן צפור - חלקו ריב"א וריב"ז: או שמטיל קנאה במעשה
בראשית, או שעושה מדות ה' רחמים, ואינן אלא גזירות.
על טוב יזכר שמך - דמשמע שעל רע לא
וחייב לברך על הרעה כשם שמברך על טובה
מודים מודים - שנראה כשתי רשויות.**

**ר"ז: 'שמע שמע' משתקין כ'מודים מודים' - כשכופל הפסוק,
והך דהכופל את 'שמע' מגונה - תיבה תיבה טפשות.
ואין לומר דקודם לא כיון דהוי זלזול כלפי שמיא ומכים אותו בפטיש נפחים.
• ש"צ שאמר: האל הגדול הגבור והנורא האדיר והחזק והאמיץ.
א"ל ר"ח: סיימת לשבח לקונך? ורק אותם שלושה האל הגדול
הגבור והנורא שאמר משה ותיקנו כנה"ג אומרים אותם.
• ר"ח: הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, ד'מה ה'.. שואל..
מי אם ליראה' ולגבי משה דבר הוא קטן.
המכנה בעריות - רב יוסף: שמתרגם קלון אביו ואמו.
האומר: 'ומזרעך לא תתן להעביר'..
- שמפרש בישראל הבא על הגויה ותוליד בן לע"ז.**

מעשה ראובן - נקרא ולא מתרגם. מעשה תמר - נקרא ומתרגם.
מעשה עגל הראשון - נקרא ומתרגם, והשני - לא מתרגם.
ברכת כהנים, מעשה דוד ואמנון - נקראין ולא מתרגמין.
אין מפטירין במרכבת, ור"י: מתיר.
רבי אליעזר: אין מפטירין ב'הודע את ירושלים'.

כה: אלו נקראין ומתרגמין:
**מעשה בראשית ולא שיבואו לשאול מה לפנים ומה לאחור
מעשה לוט ובנותיו - ולא לחוש לכבוד אברהם.
מעשה תמר ויהודה ולא לחוש לכבוד יהודה, דשבחו שהודה.
מעשה עגל הראשון - ולא לחוש לכבוד ישראל, דהו"ל כפרה.
ברכות קללות ולא לחוש שיבואו לעבוד מאהבה ויראה של זה
אזהרות ועונשין - ולא לחוש שהציבור יפחדו.
מעשה אמנון ותמר, ומעשה אבשלום - ולא לחוש לכבוד דוד.
מעשה פילגש בגבעה - ולא לחוש לכבוד בנימין.
'הודע את ירושלים את תועבותיה' - לאפוקי מר"א דתניא: שאחד קרא
בזה לפניו וא"ל: שיבדוק בתועבות אמו, ומצאו בו שמץ פסול.**

אלו נקראין ולא מתרגמין:

**מעשה ראובן - כרחב"ג שאמר למתורגמן: שיתרגם רק אחרון ויהיו..
מעשה עגל השני - מ'ויאמר משה' עד 'וירא משה', שמא יטעו ע"ה
כרשב"א: פקרו המינים - 'ואשליכהו באש ויצא העגל הזה' וחשבו מעצמו.
ברכת כהנים - 'שאה' פניו', ויאמרו נושא פנים, ול"י שראויים
מעשה דוד ואמנון באמנון בן דוד, והך דמתרגם באמנון סתם.**



**ת"ר: המקראות הכתובין לגנאי קורין לשבח:
ישגלנה - ישכבנה, בעפולים - בטחורים, חריונים - דביונים.
חוריהם.. מימי שיניהם - צואתם.. רגליהם, למחראות - למוצאות.
ריב"ק: למחראות, שהוא גנאי לעבודה זרה.
ר"נ: כל ליצנות אסורה, חוץ מדע"ז שמותרת ב' קראי.
ר"א: מותר לומר לעכו"ם שיקח ע"ז ויניחה בשת שלו.
ר"א: מי שעליו שמועות רעות תדיר מותר לבזותו בנואף ובאמו.
ושמועות טובות מותר לשבחן, וינוחו ברכות על ראשו.
הדרן עלך הקורא את המגילה עומד. פרק שלישי**

קיצור הדף היומי

יום שישי, ה' בשבט תשפ"ב מגילה • כו

בני העיר שמכרו רחובה של עיר - לוקחים בדמיו ביהכ"נ,
בית הכנסת - לוקחים תיבה, תיבה - לוקחים מטפחות,
מטפחות - לוקחים ספרים, ספרים - לוקחים תורה.
אבל תורה - לא יקחו ספרים, ספרים - לא יקחו מטפחות, מטפחות - לא יקחו
תיבה, תיבה - לא יקחו ביהכ"נ,
בית הכנסת - לא יקחו את הרחוב, וכן כמותריהן.

רחובה של עיר.

המשנה רמב"י: הרחוב קדוש, שמתפללים בו בתעניות.
אבל חכ"א: שאין בו קדושה, דאקראי בעלמא.

מכרו בית הכנסת וכו'.

ריו"נ: דווקא בכפרים, אבל בכרכים אינם יכולים למוכרו שהכל בעליהם
א. רב אשי: דמתא מחסיא שבאים רבים - על דעתי, ואם ארצה אמכור.
ב. והך דר"א קנה ביהכנ"ס בירושלים דכרך - קטן היה והם בעליו.
ויקשה: ד'אחזתכס' מטמא בנגעים ולא ירושלים, ר"י: רק ביהמ"ק
לא, אבל ביהכנ"ס כן אף דכרך הוה אחזתכס,
ומתרצים: תני מקום מקודש שגם ביהכנ"ס לא נטמא.
ונחלקו: דלר"י: ירושלים נתחלקה לשבטים ולרבנן: לא.
וכתנאי: דהך שבחלק יהודה - הר הבית, לשכות ועזרות,
ובחלק בנימין - אולם והיכל ובית קדשי הקדשים, ומזבח ברצועת יהודה,
ובנימין מצטער לבולעה, לפיכך זכה ונעשה אושפיזין לשכינה - נתחלקה.
והך דאין משכירים בתים בירושלים, שאינן שלהם - לא נתחלקה.
לפיכך המארחים לוקחים בכח את עורות הקדשים,
אביי: ש"מ דרך ארץ להניח קנקן ועורות בשכר לינתו.



רבא: דווקא שלא מכרו שבעה טובי העיר במעמד אנשי העיר,
אבל אם כן - אפילו לשתות בכסף שכר ולשטוח שם פירות מותר.
ר"א התיר לרבינא: לזרוע בחורבת ביהכנ"ס, אם יקנה מהם כנ"ל.
• ר"פ ורהברי אסרו לרבינא: לסתור ביהכנ"ס כדי לבנות מהלבנים
ביהכנ"ס חדש, כי חוששים לפשיעה כר"ח אפי' בכה"ג.
• רבא: להחליף ביהכ"נ ולמכור מותר, להשכיר ולמשכן אסור,
וכן לבנים ישנים דביהכנ"ס שרק להלוותם לא דבקדושתו עומד.
מתנה נחלקו ר"א ורבינא: לחד: אסור, שבמה יפקע,
ולחד: מותר, שנותן רק כי היה לו הנאה, והוי כמכר.
לבנים חדשים מותר, דהזמנה כזו לאו מילתא לכו"ע, דלא ראוי כך, וכטווה למת.



תשמישי מצוה נזרקין: סוכה, לולב, שופר, ציצית.

תשמישי קדושה נגנזין: שקי סת"ם, ורצועות תפילין.

בימה תשמיש קדושה מניחין עליה ס"ת.

יריעות הארון תשמיש קדושה, שפעמים כופלים תחת ס"ת.

ארון שנתקלקל מותר לעשותו קטן יותר, ולא בימה שמוריד

יריעות ארון שבלו מותר לעשותם לס"ת, ולא לחומשים כנ"ל

מטפחות ספרים שבלו, עושין אותן תכריכין למת מצוה.

ס"ת שבלה גונזין אצל ת"ח, אפילו שונה הלכות, ובכלי חרס.

• רבא: ביהכנ"ס שפתוח לחדר המת, א"א לחצוץ בארון הקודש,

אע"פ שכלי עץ העשוי לנחת חוצץ, כיון שהיה מיטלטל מלא

וריקן עם הס"ת בתוכו.

להנצחה

לינק להצטרפות

קיצור הדף היומי

יום שבת, ו' בשבט תשפ"ב

מגילה • כז

רב פפי מרבא: מביהכנ"ס לביהמ"ד מותר, ולהיפך אסור.
רב פפא מרבא: מביהמ"ד לביהכנ"ס מותר, ולהיפך אסור.
ר"א: מסתבר כרב פפי: דריב"ל אמר כן, ופירש: 'וישרף את בית ה' ביהמ"ק ואת כל בית גרול' מקום שמגדלין בו **תורה**, ולר"י: **תפילה**.

אבל מכרו תורה לא יקחו ספרים וכו'.

- איבעיא: למכור ס"ת ישן ליקח בו חדש? שאין לו עלווי אחרינא
א. אין להוכיח דמכרו תורה לא יקחו ספרים, הא תורה מותר
- דאפשר ה"מ **בדיעבד**.
ב. ואין להוכיח דגוללין ס"ת במטפחות חומשים, הא בדס"ת לא
- דמסיפא דלא חומשים במטפחות ס"ת, הא תורה מותר.
ג. ואין להוכיח דמניחין ס"ת על ס"ת ותורה על חומשים וחומשים על
נ"ך, ולא להיפך - דשאני הנחה שא"א אפשר, מדשרי לכרוך דף על
חבירו.
ד. ואין להוכיח מרשב"ג דלא ימכור ס"ת ישן ליקח חדש
- דמשום פשיעה, והאיבעיא כשכתוב ורק מחוסר דמים.
ה. ואין להוכיח מר"מ דאין מוכרין ס"ת אלא **ללמוד תורה** ולישא
אשה - דשאני **תלמוד** שמביא למעשה, **ואשה** לא תהו נראה'.
ת"ר: לא ימכור ס"ת אפי' יש לו אחר, ואינו רואה סימן ברכה.

וכן במותריהן.

רבא: דוקא **מכרו** והותירו, אבל **גבו** והותירו מותר שלא קדש
ואפי' מכרו, דוקא בלא התנו ז' טובי העיר במעמד אנשי העיר
אבל א"כ אפי' לדוכסוסיא פרש העיר מותר.



- ר"י מר"מ: **בני עיר** שהלכו לעיר אחרת ופסקו עליהן צדקה -
נותנים, וכשחוזרים מפרנסים בה עניי עירם,
אבל **ביחיד** - תנתן לעניי אותה עיר.
רב הונא גזר תענית, נכנסו אליו רחב"ח ובני עירו וחייבם בצדקה,
כשרצו לחזור א"ל ר"ה: **שכשיש** ת"ח המתעסק בצרכי ציבור תינתן לו.
ר"מ: אין מוכרים של רבים ליחיד, שמורידין אותו מקדושתו.
אמרו לו: אם כן אף לא מעיר גדולה לעיר קטנה.
ור"מ: מעיר גדולה לקטנה יש קדושה אבל בפחות מי' לא.
ורבנן: א"כ גם מרבים ליחיד נחוש ד'נרג עם הדרת מלך'.
לר"מ: מוכרים בית הכנסת רק על תנאי שאם ירצו יחזירוהו.
וחכ"א: מוכרים אותו ממכר עולם, חוץ מלארבעה דברים:
למרחץ, בורסקי, טבילה ובית המים מי רגלים
ר"י: מוכרים לשם חצר, והלוקח מה שירצה יעשה.
א. ר"י: לר"מ **לא היא ריבית** כר"י שצד אחד בריבית מותר,
כדתניא: היה נושה בחבירו ועשה לו שדהו מכר ומוכר אוכל
פירות - מותר, לוקח אוכל פירות - אסור, ר"י: מותר.
ב. רבא: **לכו"ע** צד אחד אסור, ונחלקו ברבית ע"מ להחזיר.
ר"י: מוכרים לשם חצר, והלוקח מה שירצה יעשה.
שמואל: מותר לאדם להשתין מים בד' אמות של תפלה אחר כך
רב יוסף: פשיטא דר"י לוקח מה שירצה יעשה ואפי' לרבנן לא
קבוע.
ר"נ לתנא: המתפלל **ישהה** ד"א וישתין, ששפתותיו מרחשות.
והמשתין **ישהה** ד"א ומתפלל, משום נצוצות.

להנצחה

[לינק להצטרפות](#)

קיצור הדף היומי

יום ראשון, ז' בשבט תשפ"ב מגילה • כח

שאלו לתנאים ואמוראים במה האריכו ימים

א. לרבי זכאי וא"ל: מימי לא השתנתי בד"א של תפלה, ולא כניתי שם לחבירי, ולא ביטלתי קידוש היום, ואמי מכרה כיפה שבראשה להביא לי קידוש, וזכתה לג' מאות חביות יין, והוא לג' אלפים.

ר"ה חגר בגמי, ואמר לרב שמשכן חגורתו ליין קידוש, ובירכו: יהי רצון שיסתמוך בשיראים, וכן היה בחתונת בנו, והקפיד שלא אמר וכן למר.

ב. לרבי אלעזר בן שמוע וא"ל: לא עשיתי קפנדריא לביהכ"נ, ולא פסעתי על ראשי עם קדוש, ולא נשאתי כפי בלא ברכה.

ג. לרבי פרידא וא"ל: לא קדמני אדם לביהמ"ד, ולא ברכתי בסעודה לפני כהן בשוין קצת, דע"ה לגמרי חייב ת"ח מיתה דמשניאי, ולא אכלתי מבהמה שלא הורמו מתנותיה דכאוכל טבלים, ואין הלכה כן.

ד. לרבי נחוניא בן הקנה וא"ל: לא נתכבדתי בקלון חברי, ולא עלתה על מטתי קללת חברי סלח למצעריו, וותרן בממוני כאיוב.

ה. ר"ע לרבי נחוניא הגדול, והיכוהו שקץ בחייו, וכשראה שת"ח א"ל: לא קבלתי מתנות ד'שונא מתנות יחיה', ולא עמדתי על מדותי דהמעביר על מדותיו מעבירין פשעיו.

ו. רבי לר"י בן קרחה, ושאלו: קצת בחיי? ואמר ללמוד אני צריך, וא"ל: לא נסתכלתי בדמות אדם רשע שאסור כבאלישע, ועיניו כהות כביצחק, בשעת פטירתו בירך לרבי: יהי רצון שתגיע לחצי ימי [שגם בניך יוכלו להנהיג].

אב"א ומב"א: חד: תיתי לישלא הסתכלתי בגוי,

וחד: לא עשיתי אתו שותפות

ז. לרבי זירא וא"ל: לא הקפדתי בביתי, ולא צעדתי בפני גדול ממני, ולא הרהרתי במבואות המטונפות, ולא הלכתי ד"א בלא תורה ותפילין, ולא ישנתי בבית המדרש אפי' עראי, ולא ששתי בתקלת חבירי, ולא קראתי לחבירי בחכינתו ואמרי לה בחניכתו כינוי ממשפחתו ועוד אר"י: בית הכנסת שחרב אין מספידין, מפשילין חבלים, פורשין מצודות - בתוכו, ואין שוטחין על גגו פירות, ואין עושין אותו קפנדריא, - דהשמות אתמקדשכם, קדושתן אף כשהן שוממין. עלו בו עשבים לא יתלוש, מפני עגמת נפש.

ת"ר: ביהכ"נ וביהמ"ד אין נוהגים בהן קלות ראש: אין אוכלים ושותים בהם, ואין ישנים אפי' עראי, ואין ניאותים, ואין מטיילים, ואין נכנסים בהם בחמה ובגשמים מפניהם, ואין מספידין יחיד, אבל קורין ושונין בהם, ומספידין הספד רבים, ומכבדין אותן, ומרביצין אותן - שלא יעלו בהן עשבים. ואהך אר"י: בישובן, אבל בחורבנן - מניחין לעלות, ולא יתלוש.



ר"א: ביהכ"נ שבבבל על תנאי עשוין, אבל לא קלות ראש חשבונות ואין ניאותים מתקשטין. רבא: ת"ח מותרים, דבית דרבנן.

ואין נכנסים מפני החמה והגשמים.

רבינא וראב"מ: נכנסו רק משום דשמעתא צריכה דעה צלולה. ר"א: אם צריך לקרוא לחבירו, יאמר הלכה, מתני', פסוק לפי יכלתו, ואי לא יאמר לתינוק שיקרא פסוק או ישהה מעט ויקום.

ומספידים הספד רבים.

כהספד שנמצא בו ר"ש או ר"ח, וכן הספיד ופרם לכלתו.

ר"ז הספיד לת"ח: או לכבודי או לכבודו.

• ר"ל: הספיד ת"ח שהיה שונה הלכות,

אבל ר"נ: לא דהוא כסל מלא ספרים.

• תנן: ודאשתמש בתגא חלף, ר"ל: המשתמש בששונה הלכות

[לאחרים], וכעולא: ישתמש אדם במי ששונה ארבעה ולא במי

שמלמד לאחרים ארבעה.

ופר"ל: כשהגיע למים הרכיבו אחד על כתפיו להעבירו, ושאלו קרית? שנית? וא"ל כן, ארבעה. וא"ל השליכני למים. וכשרצה לימד אותו שבנות ישראל החמירו ע"ע שיושבות שבעה נקיים אפי' על טיפת דם [וא"כ הוא תלמידו].

תד"א: כל השונה הלכות בכל יום מובטח שבן עולם הבא, דהליכות עולם לו.

קיצור הדף היומי

יום שני, ח' בשבט תשפ"ב מגילה • כט

מבטלין תלמוד תורה להוצאת מת והכנסת כלה.

אבל ביש כל צורכו י"ב אלף, משער העיר עד הקבר, ס' ריבוא לא.
וה"מ שקרא ושנה, אבל השונה לאחרים אין לו שיעור.



רשב"י: חביבין ישראל לפני הקב"ה שבכל מקום שגלו שכינה עמהן - למצרים, לבבל, לאדום, ואף כשיגאלו שב עמהן מקראי, • **בבבל**: שכינה בביהכ"נ דהוצל, או בביהכ"נ דיכניה שף וייתב אביי: מתפלל שם כשרחוק פרסה, אבוה דשמואל ולוי: יצאו משם כששמעו קול שכינה, ר"ש: לא יצא, והניחוהו המלאכים שעיור 'ואהי.. למקדש מעט' רי"צ: אלו ביהכ"נ וביהמ"ד או בית רב **שבבבל**. • רבא: בתחילה גרסתי **בביתי**,

כששמעתי ה' אהבתי מעון ביתך - גרסתי **בביהכ"נ**.

• ר"א הקפרי: ביהכ"נ וביהמ"ד **שבחו"ל** יקבעו בארץ ישראל ק"ו מתבור וכרמל שנקבעו שם כי באו למתן תורה שעה אחת 'למה תרצדון הרים גבננים' **תרצו דין** עם סיני? אתם **בעלי מום** אצלו יהיר

אין עושין אותו קפנדריא - עד שאקיף דרי - אכנס בו

ר"א: שביל מעיקרא, רנב"י: נכנס לא ע"מ קפנדריא - **מותר**. מר"ה: הנכנס להתפלל **מצוה** לעשות קפנדריא ד'הנארך שער'.

עלו בו עשבים לא יתלוש - מפני עגמת נפש.

לא יאכיל, אבל תולש ומניח.

ת"ר: בית קברות **אין** נוהגין קלות ראש כבוד מתים **ולא** מרעין בהמה, מוליכין אמת המים, מלקטין עשבים - ליקט שורף שם.

ר"ח אדר שחל בשבת - קורין פרשת שקלים, חל בתוך השבוע, מקדימין לשעבר, ומפסיקין לשבת אחרת. בשניה זכור. בשלישית פרה אדומה. ברביעית החדש הזה לכם. בחמישית חזרין לכסדרין. לכל מפסיקין: לראשי חדשים, לחנוכה, לפורים, לתעניות, למעמדות וליום הכיפורים.

תנן התם: בא' אדר משמיעין על **שקלים** מפרש וכלאים זמן זריעה. 'עלת חדש בחדשו' - **חדש** קרבן בחודש ניסן מתרומה חדשה שקלים **ומכריזים** מר"ח אדר: לרבנן **ל' יום** קודם החג שואלין בהלכות, ולרשב"ג **דשבועיים**, כיון שבט"ו שולחנות יושבין לפרוט.



פרשת שקלים רב: צו.. את קרבני לחמי, שמואל: 'כי תשא'.

- א. למ"ד תשא: כתוב **שקלים**, ולאידך: כר"ט 'בחדשו' - **חדש** קרבן.
 - ב. למ"ד קרבני: כתוב **קרבן**, ולאידך: ג' תרומות **מזבח**, אדנים, בה"ב.
 - ג. למ"ד תשא שונה משאר **ר"ח**, ולאידך: תמיד ו' בדיומא וחד בר"ח ועכשיו **כולם בר"ח**, ולמ"ד לסדר הפטרות חוזר - **ד' בר"ח**.
 - ד. למ"ד תשא: ניחא הך דמפטירין **ליהודיע** דדמי, ולאידך: כר"ט.
 - ה. למ"ד תשא: ניחא דמתרמי בפרשה הסמוכה, ולאידך: לבני א"י.
- תניא כשמואל: ר"ח אדר שחל בשבת קורין **מתשא ומפטירין ליהודיע**.



רי"צ נפחא: ר"ח **אדר** שחל בשבת מוציאין **ג' ס"ת**: יום, ר"ח, תשא. רי"צ נפחא: ר"ח **טבת** שחל בשבת **ג' ס"ת**: יום, ר"ח, חנוכה. **טבת** שחל בחול רי"צ: ג' ר"ח וא' חנוכה, ר"ד: ג' חנוכה וא' ר"ח. ר"מ: מסתבר כר"צ: דר"ח תדיר וקודם וכן פסק רבה. **וכך הלכתא**. ר"א: מסתבר כר"ד: דר"ח גרם לרביעי וכן פסק ריו"ס.

להנצחה

[לינק להצטרפות](#)